● אותו שלא יזלזל באיסורין אבל אם נמצא אחריו חלב אם הוא כשעורה מעבירין אותו ואם נמצא אחריו כזית ואפילו בהרבה מקומות היו מכין אותו מכת מרדות ומעבירין אותו. הגה והזהרו וכבריתי ותביאם הכל לפי הדין שיי הדין אם עבר בשוגג לו במזיד (הגהות מבריי פרק ג״ה) ומעבר כבר היה בהעבת המוכר בבר עקרני קודם שימכרנו פן יכשלו בו הקונים (מהרי״ק שרש מ).

דעת תורה

אבל מעבד בלא חלב אם בהגב הזה הוא הגב ומור לו לא יצרך בירור מן בקונים בזה ובנ״י סי׳ בסיפי בביאורו על לאיקרו בהשיעור מביאור דבם סמוך נגיש קבורים מרבי תגב (ותשיג דגרתם בם במסופק לוקי רק יוצקים מהגב הסמוך נכם מ״מ הרי הוי סדר״א ובמ״ש הבי״ בסוף הסי׳ בם) וגם מלבון בהרמב״ם ופיסקים נראה דדיקה בחיצון וקרומים אין מעבירים לריתי אבל בתגב ובי׳ לאיזה תגב מיהא מעבירים לריתי ונראה הטעם הבשר בלאן בכל בקונים נתגן וכדברי הרי״מ הגיל וגם בפי בם דטבח בזה בגא קבגה מ״ב הרי יש תקנת קבונים בלא נעשוק בבי״ב בגא קבגה מבקו והכם ובכ״ש בגיקור בהגא קבה ייתר מבאה בדיקה ולא הוי פורק נדר וכו׳, ומה גבי נרתם עבוי בין דלריתי גיפי גא הם על נפבו ונבמתו, ובי׳ פ״ד דידים מבגה ג׳ הרי לאתה בהבגן מבון ואין לאתה תגא כמפסיד נפבית בר, ולבן אם כן הוא במ״ש הרי״ם במכתבו בעבין בגיקור לאחוריה מדשתי דופבה, לאגבי חפן נהעבה בהריתו כלל, ולאמנם נאם הרי׳ בי קבגה בזה יבבי׳ גמגא לאחריו תגב כבשורה הרי״ב בבר בתבתי הרי״ ש״ל בהבתבם ולאין עבוי תבם לריסר כלל ונפרש הם יקונסיהו בלאיו כך ויקבגו עבוי ד״ה בידאי לא דין לרוך בבם דיוכבו נתתיהו לאומגתו בבי״ש בגיקור תגא פגים והגלבי״ד בתבתי.

מלבדין אותו ומזהירין אותו. בי׳ פ״ה בקי״ת [מ״ב דמבאי בעמגא בפבר בתבי׳ בעגיהה הגבמוני סי׳ ש״ו בעבה במבר בבר בגא הידה וגא נמגא ייתר מבי יומים לאחר הבהגשה, בחי״ל להבעיתו, רק מלמדין לאותו ומזהירין לריתי יבי׳, אם לא הבים נדר ש״ב]. ובי׳ בבי״ש סי׳ ר״ז בהבגב ש״ב עד ערי״ב. ובי׳ בי״ת יד יוסף סי׳ מ״ב בהבגב ש״ב מהרמב״ם פ״ה מהלי׳ מעמאלי מי״ת ה״ו והיבא בפרי״ת סי׳ קי״ב בקבי״ת בסיפי [חי״ב הרמב״ם בם: הבר בגתבד על הבהבות בבין במבר לוהבין עמלין בחזקה בהן בהורין הרי״ז לוהו לאתן לעולם עד ביוהבו בחבר בהבוגה בבוגה, לגמגא דבמוכר דברים לאסרים מדרבן לא בבי גיה בתבגה דברי הבגמה, בן היא בפרי״ת ש״ב]. ובי׳ בבי בזה לאמר ש״ב ש״ב ג׳ (ר״ד סי׳ קי״ב) [ד״ה ש״ד בתב הפרי״ת בוסקי״ת ובתבן לאמבי״ל דבל דהבר לאבידי דהבבן בבי ג׳ בקבד״ת, והבבי פרי״ת דלא׳ מבי״ם הרמב״ם פ״ה מבעמאלי מבבב וכו׳, ולבי״ד תמוה בלאן מבם דלא׳ בבל דהתם דלאוריתא ומי לאיכא, דבבבא גיד בהן בחזקה עבדה ולאיכא עם מבקרן דתמומה עבדה הרי״ז לאיסור דלאוריתא, ויפה בתב הבי״מ דדי״ז גלמד הבעת בולאה ע״יפה מה״ר, דתרוייהו דלאוריתא גיהו, ולא דלאריתן בבבוגה הבבוד על הבהרה לאיהו הבוד על הבבגיות, הייבו הבוד לאבול לולן עמלים דלאיהו דלא מדבבן, ולא המוכרין בחזקה עבדה דהרי דלאוריתא בבי״ב, ובי״ד הבבי״ב]. אבל בבה״ב גא הבגיא דבר תי״ב סופ״ד דבבגיות [בם בבי״ב דב בהיה הבוד עב הבבהות ולאיהו הבוד ובי׳, זה הבגיל בי בהבוד על הדבר גא דע גלא מעידו ש״ב, ובתב תי״ב ח״ה: הבוד על הבהבות, פי׳ הרי״ב דמדבבן הוא ובי׳ עבבן הרמב״ם ובו׳ וז״ל בפ״ה מהלי׳ מעמאלי בתלוגב הבמא בזה מבבבו בחזקה עבור לאיהו מעמאלי לאתבים לגא מדבבי סופבים ש״ב].

ועי׳ תוס׳ בבבות ב׳ סוב״א בבתבי דלאן קונסין על מבבגו, לבבל ב״ש מהרומבלאי פ״ד דבבבים הבבה ג׳ [דבן לאיתא בם: בבל מקום לאן מוכרין ובי׳, עבר ומבר קונסין בי, בבם בחונסין ולהבה בך קונסין לבבגו, מבין בקונסין בי לבבגו, הד בי בם זבין בבלא ובי׳ ש״ב].

וע״ע בם בבות מבתבם סי׳ ס׳ לאיה ג׳ מ״ב ש״ד בב״ב הבבל [בגא יבבו בהלמין בדברים לאי יגלו מפה קהם הבלאן הבי״ב, ובבגיא מבוי״ם מבעמאלי מבבב ומובב הבי״ל, ומפ״ה מהלי׳ בחוגב הבי״ל ובו׳, ובבים הבדבר בבור דבא כבבב״ב, ולא״ב מובבת מהרמב״ם דבא בבמהרי״ב]. ובי״ב לאיה ד׳ בדתה ג״ל דברי עבי״ב הבי״ל [ובתב הבא דבעה בעמלה לאהיו תגב דמבלבדין לאיהו ובו׳, לאיהו בבלבבא הוגד מבון ובו׳, אבל בבלבבא הוגד מבון בא בבי לבבא בבבבד״ה לו בהבוגה גמורה, ובבא כבבוה״ב ש״ב].

ועי׳ בתר כבוגה סי׳ ש״ב מ״ב לאבן בזה [דאם הפבר לבבא לידי לאיסור דלאוריתא מעבירין לאיהו, ובן אם לא ח״ה ובי׳ סבי לבמדו ובבבבו ובו׳ ש״ב].

אבל וכו׳ חלב וכו׳ מעבירין אותו. עבוי״ת בא״ב סי׳ ל״ח בדין מבה בחוגב סיבבה בבבגל. דבפבם מ׳ לאן מעבירין לאיהו רק מזהירין. ובבבי״ת מהרי״ם מוגן סבל סי׳ כ״ה כ״ו מ״ב בדיגים לבבו. ובבבי״ת